

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21C/107/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710205182
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5710205182.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč, v právnej veci navrhovateľa v rade 1/: R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., C.. R. XX, a navrhovateľky v rade 2/: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., C.. R. XX, obaja zastúpení JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, proti odporcovi: TURIEC - AGRO, s.r.o. so sídlom v Turčianskom Ďure 34, IČO: 31 608 469, právne zastúpený JUDr. Pavlom Gombíkom, advokátom so sídlom v Martine, Kukučínova 1, v konaní o zaplatenie 10.785,- €, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 7.220,88 € sa zastavuje.

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v rade 1/ a navrhovateľke v rade 2/ sumu 545,- €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Návrh na začatie konania v časti o zaplatenie 3.019,12 € sa zamieťa.

IV. O trovách konania súd rozhodne osobitne.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 04.05.2010, navrhovatelia žiadali, aby im odporca zaplatil za ich pozemky, ktoré užíva bez uzatvorenej zmluvy, a to za obdobie od 27.04.2007 do 27.04.2010, sumu 10.785,- €. Navrhovatelia uviedli, že odporca užíva časti ich pozemkov, ktoré sú zapísané na Správe katastra V. V., a nachádzajú sa v katastrálnom území R. J., o celkovej výmere 14.381 m². Na viacerých týchto pozemkoch sa nachádzajú stavby, ktoré vlastnícky patria odporcovi. Odporca pozemky navrhovateľov užíva bez toho, aby navrhovateľom za ich užívanie platil. Navrhovatelia odporcovi navrhli, aby ich pozemky, ktoré odporca užíva, v celkovej výmere 14.381 m² odkúpil za cenu 5,- € za m², teda spolu za cenu 71.905,- €. Odporca na túto ponuku nereagoval. Navrhovatelia sa domáhali svojho práva na základe ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, pričom sa domáhali ochrany svojho vlastníckeho práva. Poukázali na to, že časť príľahlých pozemkov o výmere 131 m² v katastrálnom území R. J. prenajali spoločnosti Tefonica O2 Slovakia, s.r.o, a to za účelom umiestnenia základňovej stanice verejnej komunikačnej siete, a to za sumu 9,- € za m² ročne, čo predstavovalo ročné nájomné vo výške 1.200,- €. Navrhovatelia si uplatnili právo na bezdôvodné obohatenie vo výške 0,25 € za m² ich pozemku, ktorý odporca užíva. Žiadali, aby im odporca zaplatil za každý rok, keď ich pozemky užíval, sumu 3.595,- €. Za obdobie od 27.04.2007 do 27.04.2010 si navrhovatelia voči odporcovi uplatnili nárok na zaplatenie sumy 10.785,- € (3.595,- € x 3).

Odporca sa vyjadril k návrhu na začatie konania podaním zo dňa 14.06.2010, v ktorom uviedol, že užíva len časť pozemkov navrhovateľov. Pripustil, že užíva pozemky navrhovateľov, ktoré sú zastavané stavbami v jeho vlastníctve, ako aj prístupové cesty k týmto stavbám. Nárok uplatnený navrhovateľmi na

nájomné vo výške 0,25 € za m² považoval za prehnane vysoký, pretože takéto nájomné sa takmer rovná všeobecnej cene užívaných pozemkov. Odporca pripustil, že je ochotný zaplatiť za užívanie pozemkov, ale len tých pozemkov, ktoré v skutočnosti užíva, a to vo výške 1% z ich reálnej hodnoty ročne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, vypočutím právnych zástupcov účastníkov, znaleckým dokazovaním, ohliadkou sporných nehnuteľností a listinami založenými v spise.

Ohliadkou bolo zistené, že na parcelách č. 500/2, 500/11, 500/4, 500/15, 500/13, 500/5 a 500/20 sú postavené hospodárske budovy, ktoré sú vo vlastníctve odporcu. Hospodárske budovy odporcu sú na pozemkoch navrhovateľov, a sú pospájané betónovými cestami. Medzi budovami sa nachádzajú aj ďalšie betónové plochy. Betónové cesty a betónové plochy zaberajú väčšiu časť sporných pozemkov. Bolo zistené, že parcelu č. XXX/X užíva odporca na uskladnenie sena. V čase ohliadky sa na tomto pozemku nachádzala kopa usušeného sena. V okolí hospodárskej budovy odporcu, postavenej na parcele č. XXX/X a č. XXX/XX sa nachádzalo väčšie množstvo paliet, ktoré patria odporcovi. Tieto palety sa nachádzajú aj na pozemku parcela č. XXX/XX, ale aj na časti pozemku parcela č. XXX/XX. Ohliadkou bolo zistené, že odporca neužíva časť pozemku parcely č. XXX/XX, a to za hospodárskou budovou postavenou na parcele č. XXX/X, ktorá je príľahlá k parcele č. XXX/XX. Navrhovatelia časť pozemku parcela č. XXX/XX o celkovej výmere 6.901 m², ktorú odporca neužíva, vyznačil na geometrickom pláne č. 149/200. Jednalo sa približne o 1/3 z celkovej výmery pozemku.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 11.10.2011 účastníci zhodne prehlásili, že odporca neužíva časť pozemku vyznačeného na geometrickom pláne č. 149/200, a to parcela č. XXX/XX o výmere 6.901 m². Zhodli sa na tom, že odporca neužíva časť tohto pozemku vo výmere 2.300 m². Zo zhodného tvrdenia účastníkov vyplýva, že odporca užíva časť tohto sporného pozemku o výmere 4.601 m². Bolo ustálené, že odporca celkovo užíva pozemky navrhovateľov vo výmere 11.586 m².

Keďže rozsah užívania pozemkov navrhovateľov odporcom sa stal medzi účastníkmi nesporný, a k dohode o výške odplaty za toto užívanie medzi účastníkmi nedošlo, súd za účelom zistenia ceny užívania sporných pozemkov v danom mieste a čase, ustanovil znalca Ing. Darinu Kalabusovú. Táto znalkyňa z odboru poľnohospodárstvo, odvetvie: odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy, vyjadrila názor, že na sporných pozemkoch sa nachádzajú stavby využívané na poľnohospodárske účely, a preto všeobecnú hodnotu týchto pozemkov môže stanoviť len znalec z odboru stavebníctvo, odvetvie : odhad hodnoty nehnuteľností. Z týchto dôvodov znalkyňa znalecký posudok nevypracovala.

Následne súd ustanovil spoločnosť JHS, s.r.o., a to znaleckú organizáciu z odboru stavebníctvo, odvetvie: odhad hodnoty nehnuteľností. Táto znalecká organizácia znalecký posudok nevypracovala, pretože nevedela podľa akého predpisu má postupovať.

Následne uznesením č.k. 21C/107/2010-177 zo dňa 09.10.2012 súd ustanovil súdneho znalca Ing. Tobiaša Palutku, znalca z odboru poľnohospodárstvo, odvetvie: odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy a požiadal ho, aby určil obvyklé nájomné za sporné pozemky, ktoré odporca užíva pre účely poľnohospodárskej výroby. Tento súdny znalec určil všeobecnú hodnotu sporných pozemkov vo výške 14.273,95 €, a všeobecnú hodnotu nájmu za rok 2008 vo výške 1.610,39 €, za rok 2009 vo výške 1.251,24 € a za rok 2010 vo výške 984,79 €. Celkovo za obdobie rokov 2008 až 2010 znalec určil všeobecnú hodnotu nájmu sporných pozemkov vo výške 3.846,42 €. Znalec uviedol, že pre výpočet všeobecnej hodnoty sporných pozemkov bola použitá metóda polohovej diferenciácie v súlade s postupmi, ktoré sú uvedené v prílohe č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Zákon č. 504/2003 o nájme poľnohospodárskych pozemkov znalec neakceptoval, nakoľko tento zákon rieši len určenie ceny nájmu z ceny poľnohospodárskej pôdy určenej podľa bonitovanej pôdno-ekologickej jednotky (BPEJ).

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 08.03.2013 sa znalec vyjadril tak, že pri určovaní ceny nájmu považoval za rozhodujúce to, že sporné pozemky nie sú pozemkami, ktoré sa využívajú na poľnohospodársku výrobu tým, že sa priamo obrábajú. Na týchto pozemkoch sú postavené poľnohospodárske budovy. Podľa súdneho znalca charakter sporných pozemkov je určený zápisom v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva a podľa tohto zápisu sa jedná o zastavané plochy, nádvoria a ostatné plochy. Takýto zápis v katastri nehnuteľností zodpovedá skutočnosti.

Podaním zo dňa 07.03.2013 navrhovateľa svoj návrh na začatie konania v časti o zaplatenie 4.788,10 € vzal späť, a konanie žiadal zastaviť. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 08.03.2013 navrhovateľa vzali návrh na začatie konania späť aj v časti o zaplatenie 2.432,78 €. Podľa prehlásenia navrhovateľov suma 2.432,78 € zodpovedá časti uplatnenej ceny za užívanie pozemkov odporcom, a to za obdobie od 27.04.2007 do 31.12.2007. So späťvzatím návrhu na začatie konania odporca súhlasil. Z tohto dôvodu súd konanie v časti o zaplatenie 7.220,88 € (4.788,10 + 2.432,78 € = 7.220,88 €) zastavil. Navrhovateľa si uplatňovali len cenu za bezdôvodné užívanie ich pozemkov odporcom za obdobie od 01.01.2008 do 27.04.2010 v sume 3.564,12 €.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky, a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca užíva pozemky, navrhovateľov bez právneho dôvodu, teda bez zmluvy o nájme. Odporca užíva pozemky navrhovateľov, ktoré sú zastavané poľnohospodárskymi stavbami v jeho vlastníctve, ako aj časť príľahlých pozemkov. Rozsah užívania pozemkov navrhovateľov odporcom nebol medzi účastníkmi sporný. Bolo nepochybné, že užívaním pozemkov navrhovateľov získal odporca majetkový prospech vo výšky ekvivalentu, ktorý sa rovná cene nájmu za sporné pozemky. Po tom, čo navrhovateľa vzali časť návrhu na začatie konania späť, a to vo výške 7.220,88 €, si voči odporcovi uplatňovali právo na náhradu za užívanie pozemkov za obdobie od 01.01.2008 do 27.04.2010 vo výške 3.564,12 €.

Podľa zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov je cena poľnohospodárskych pozemkov a cena nájmného štátom regulovaná.

Súdom ustanovený znalec Ing. Tobiáš Palutka však považoval túto štátnu reguláciu ceny nájmu poľnohospodárskych pozemkov v danom prípade za neakceptovateľnú, pretože tento zákon určuje cenu nájmu poľnohospodárskej pôdy, a to podľa bonitovanej pôdno-ekologickej jednotky (BPEJ). Podľa súdneho znalca je určenie ceny nájmu podľa tohto zákona neúmerne nízke, a malo by sa uplatňovať len vo vzťahu k tej poľnohospodárskej pôde, ktorá sa využíva na poľnohospodársku výrobu tým, že sa priamo obrába. Podľa názoru súdneho znalca v danom prípade druh sporných pozemkov je určený podľa údajov katastra nehnuteľností a to: zastavané plochy a nádvoria, a ostatné plochy. Z toho dôvodu znalec použil pre výpočet ceny nájmu metódu polohovej diferenciacie v súlade s postupmi, ktoré sú uvedené v prílohe č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Podľa citovanej vyhlášky o stanovení všeobecnej hodnoty majetku určil znalec všeobecnú hodnotu sporných pozemkov vo výške 14.273,95 €, a všeobecnú hodnotu nájmu za rok 2008 vo výške 1.610,39 €, a za rok 2009 vo výške 1.251,24 €, za rok 2010 vo výške 984,79 €.

Za týchto okolností bolo potrebné prihliadnuť k článku 1 protokolu č. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv, podľa ktorého každá fyzická, alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a

všeobecné zásady medzinárodného práva. Citované ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom. Za takéto opatrenie štátu je možné považovať aj zákon č. 504/2003, ktorým bola zavedená regulácia nájmu poľnohospodárskych pozemkov. Podľa § 1 ods. 2 tohto zákona, pozemok na účely tohto zákona je taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou, alebo časť tohto pozemku, pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely, alebo časť tohto pozemku.

V danom prípade bolo preukázané, že sporné pozemky boli zastavané budovami slúžiacimi poľnohospodárskej výrobe v čase do 24.06.1991, to znamená, že na tieto pozemky sa štátom upravená regulácia výšky nájomného vzťahuje.

Z citovaného ustanovenia § 1 ods. 2 vyplýva, že cenová regulácia platí aj pre pozemok, ktorý je v katastri nehnuteľností zapísaný ako zastavaná plocha, alebo ostatná plocha.

Podľa § 10 zákona č. 504/2003 Z.z., sa na vznik zmluvy o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku vyžaduje dohoda o výške nájomného, alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného je najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určenej podľa osobitného predpisu.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 330/1991 o pozemkových úpravách, podrobnosti o určení hodnoty pozemkov a porastov na nich na účely pozemkových úprav ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Takýmto všeobecným predpisom je vyhláška č. 38/2005 Z.z. o určení hodnoty pozemku a porastov na nich, na účely pozemkových úprav.

Podľa § 1 citovanej vyhlášky, hodnota pozemku, ktorý tvorí poľnohospodársku pôdu a ostatnú plochu sa určuje podľa bonitovaných pôdno-ekologických jednotiek a príslušných sadzieb uvedených v prílohe č. 1 k tejto vyhláške.

Podľa vyhlášky 38/2005 Z.z., predstavuje hodnota bonitovaných pôdno-ekologických jednotiek sporných pozemkov 0,3203 € na m². Podľa tejto hodnoty by cena nájmu sporných pozemkov predstavovala ročne sumu 37,14 €. Jedná sa o 1% z hodnoty spornej pôdy (11.586 m² krát 0,3206 € = 3.714,47 € : 100 = 37,14 €). Za obdobie troch rokov by regulovaná cena nájmu v stanovenej minimálnej výške 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy predstavovala sumu 111,42 €. Podľa záverov znaleckého dokazovania všeobecná hodnota nájmu sporných pozemkov za obdobie troch rokov je 3.846,42 €. Je nepochybné, že tento rozdiel v cene nájmu je mimoriadne veľký.

Je otázne, či požiadavky všeobecného záujmu zabezpečenia poľnohospodárskej produkcie po prechode na trhové hospodárstvo v konkurencii ostatných preferovaných štátov únie vyjadrené na Slovensku zákonom č. 504/2003 Z.z. o regulácii nájmov poľnohospodárskych pozemkov sú dostatočné na to, aby ospravedlnili veľmi nízku cenu nájmu (v danom prípade 111,42 € za tri roky). Skutočná cena nájmu sporných pozemkov je úplne iná (3.846,42 €).

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že medzi účastníkmi vznikol nájomný vzťah zmluvou, alebo zo zákona (§ 22 ods. 6 zákona č. 229/1991 Z.z., § 12 ods. 4, 5 zákona číslo 504/2003 Z.z.).

Vzhľadom na situáciu v poľnohospodárstve na Slovensku je potrebné považovať reguláciu nájomného zo strany štátu za legitímnu. Súd v danej veci považuje za spravodlivé určiť regulovanú cenu nájmu nie podľa bonitovaných pôdno-ekologických jednotiek, ale podľa skutočnej ceny pôdy, ktorá vyjadruje trhové podmienky v danom čase a mieste. Z tohto dôvodu súd určil výšku nájmu tak, že vychádza zo všeobecnej hodnoty sporných pozemkov 14.273,95 €. Odporca viacerými zmluvami o nájme poľnohospodárskych pozemkov s tretími osobami preukázal, že pri stanovení ceny nájmu za poľnohospodárske pozemky vychádzal vo všetkých prípadoch zo sadzby 1,5% z hodnoty pôdy vyjadrenej bonitovanými pôdno-ekologickými jednotkami. Súd z tejto obvyklej sadzby vychádzal a cenu nájmu vypočítal zo všeobecnej hodnoty sporných pozemkov 14.273,95 € tak, ako ju vypočítal súdny znalec. Z tejto sumy 1,5% predstavuje sumu 214,- € ročne. Vzhľadom na nutnosť ceny nájmu v poľnohospodárstve regulovať, súd takto určenú výšku ročného nájomného považuje za spravodlivú.

Za obdobie od 01.01.2008 do 27.04.2010 predstavuje cena nájmu sporných pozemkov sumu 545,- € (cena nájmu za rok 2008 a 2009, 2 x 214,- € = 428,- €, a pomerná časť nájomného za obdobie od 01.01.2010 do 27.04.2010 117,- €). Takto určený ekvivalent úžitku, ktorý získal odporca užívaním sporných pozemkov za obdobie od 01.01.2008 do 27.04.2010 vo výške 545,- € je podstatne vyšší ako regulovaná cena nájmu vychádzajúca z bonitovaných pôdno-ekologických jednotiek, ktorá by v danom prípade za sporné pozemky predstavovala sumu 129,13 € ročne. Regulovaná cena vo výške 1,5% (v danej lokalite obvyklá), ktorá vychádza z ceny sporných pozemkov určených podľa bonitovaných pôdno-ekologických jednotiek, t.j. z ceny 3.714,- € by predstavovala za sporné obdobie sumu 129,27 €.

Za daných okolností, keď regulácia cien nájmov poľnohospodárskej pôdy je zákonná, a z hľadiska všeobecného záujmu na Slovensku aj odôvodnená, súd považuje takto určený ekvivalent ceny za užívanie sporných pozemkov vo výške 545,- € za primeraný a spravodlivý. Z týchto dôvodov odporcu zaviazal, aby túto sumu navrhovateľom zaplatil do troch dní od právoplatnosti rozsudku a návrh navrhovateľov na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v zostávajúcej časti 3.019,12 € zamietol (3.564,12 € - 545,- € = 3.019,12 €).

Obdobný prípad súvisiaci so štátnou reguláciou nájomného riešil aj Európsky súd pre ľudské práva rozsudkom zo dňa 27.11.2007 vo veci sťažnosti č. 74258/01 Urbárskej obce Trenčianske Teplice, v súvislosti s užívaním pozemkov zriadených v záhradkárskych osadách. Zákon č. 64/1997 Z.z., ktorý upravuje užívanie pozemkov v zriadených záhradkárskych osadách, výšku nájomného, ktoré sú užívatelia pozemkov v záhradkárskych osadách povinní platiť majiteľom pozemkov reguluje. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona výška ročného nájmu za užívanie pozemkov v záhradkárskych osadách je 10% z ceny pozemkov. Obdobne ako u poľnohospodárskych pozemkov, aj tento zákon upravuje vznik nájomného vzťahu medzi majiteľom pozemku a jeho užívateľom zo zákona. Štátom regulovaná cena je v tomto prípade nižšia ako je daň z nehnuteľnosti. Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva požiadavka všeobecného záujmu na regulácii nebola dostatočne silná, aby ospravedlnila takúto nízku výšku nájomného (rozhodnutie bolo zverejnené v časopise Justičná revue, príloha č. 4/2008).

O trovách konania, teda aj o trovách štátu súd rozhodne osobitne (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania, alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.